

INTERVIEW MARTIN MICHAEL DRIESSEN

Schrijver Martin Michael Driessen uit Puttershoek dingt met zijn roman *De Pelikaan* mee naar de Libris Literatuurprijs. Maandag wordt bekend of hij de beste Nederlandse roman van 2018 op zijn naam heeft.

▲ Martin Michael Driessen: „Ik voelde al lange tijd aankomen dat ik nog iets anders wilde met mijn kunst.” FOTO VICTOR VAN BREUKELLEN

‘Dunne scheidslijn tussen naastenliefde en eigenbelang’

Arco van de Ree

Nijn boeken gaan met tienduizenden over de toonbank en worden wereldwijd vertaald. Maandag maakt het televisieprogramma *Nieuwsuur* bekend of Martin Michael Driessen de beste Nederlandse roman van 2018 heeft geschreven en daarmee de Libris Prijs wint.

Toch zegt de naam Martin Michael Driessen maar weinig mensen iets, zelfs in de Hoeksche Waard waar hij woont. „Ik wil graag indruk maken met mijn werk, maar ik ben niet iemand die persoonlijke aandacht zoekt.” Misschien is hij daarom landelijk bekend dan in zijn woonplaats en omgeving.

De 64-jarige schrijver uit het landelijke Puttershoek is met zijn toemineerden voor de Libris Literatuurprijs. Misschien is hij voor de leek onbekend, maar in betrekkelijk korte

tijd verwierf Driessen zich een positie in de ereditiviste van de Nederlandse literatuur. Zo werd zijn debuutroman *Gars* al in 1999 genomineerd voor de AKO-literatuurprijs en dongen drie andere boeken mee naar de Gouden Uil. De verhalenbundel *Ruieren* is zijn bestverkochte boek. Driessen won er in 2016 de ECL Literatuurprijs mee.

Helden

Nu lonkt dus de Libris Literatuurprijs voor zijn roman *De Pelikaan*. „Natuurlijk ben ik daar hartstikke blij mee, maar jidelheid is geen deel van mijn karakter”, klinkt het bescheiden. Hij is niet zo van de verering. Hij heeft ook geen echte helden, zegt hij, eerder bewondering voor dingen die mensen goed kunnen. Zoals recent de omhaal van topvoetballer Ronaldo. „Dat vind ik geweldig, maar dat wil niet zeggen dat ik een fan ben van Ronaldo.”

Juist omdat goede bedoelingen en schuld vaak dicht bij elkaar liggen, is

Driessen wars van ideologieën. „Die brengen niet alleen het slechte in de mens naar boven, maar zorgen er ook voor dat de mens het goede in zichzelf aanwendt voor slechte zaken. Dat gebeurt sluipenderwijs en daarom is dat zo gevaarlijk.”

Her is een thema dat in zijn genomineerde roman naar voren komt, al draait het in dit verhaal bovenal om opoffering. In de christelijke cultuur staat de pelikaan symbool voor opofferingsegezindheid.

De roman van Driessen speelt zich af in een stadje aan de Joegoslavische kust. „Ik wilde mijn verhaal situeren op een idyllische plek in een kansarme samenleving. Zo kwam ik al snel op het Oostblok.” Josip, de machinist van een oude kabeltrein, wordt aangeperst door Andrej, de plaatselijke postbode die ontdekt dat Josip er een burenechtelijke affaire op na houdt.

Als Josip erachter komt dat Andrej stiekem de post leest en mer geld rommelt, gaat hij op zijn beurt An-

Ik wilde mijn verhaal situeren op een idyllische plek in een kansarme samenleving

drei chanteren. Zo houden zij elkaar in stand - ze zijn afwisselend elkaars slachtoffer en helper. Maar wanneer de Balkanoorlog uitbreekt, moeten Andrej en Josip samenwerken om het leven van onschuldige burgers te redden. Driessen: „Het is echter de vraag of er werkelijk sprake is van opofferingsegezindheid. De scheidslijn tussen naastenliefde en eigenbelang is vaak erg dun.”

Theater

Martin Driessen werd geboren in Bloemendaal en studeerde theaterwetenschappen in München. Tot 2007 werkte hij als theater- en operaregisseur, voornamelijk in Duitsland. Die tijd ligt achter hem; hij legt zich nu helemaal toe op het schrijven-schap. Een directe aanleiding voor deze rigoureuze ommezwaai was er niet. „Maar ik voelde al lange tijd aankomen dat ik nog iets anders wilde met mijn kunst. Namelijk iets scheppen zonder tussenkomst en hulp van anderen.”